

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Moraru,

judcătorii – Dumitru Mardari, Tamara Chișca-Doneva, Oleg Sternioală și Sveatoslav Moldovan,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de inculpații Anatolii Solomatin (Zavgorodnii) și Alexandr Zavgorodnii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Solomatin (Zavgorodnii) Anatolii Xxxxx,
născut la xx xxxxx xxxx, originar din
XXXXXXXXXX XXXXXXXX, locuitor or. XXXXX,
xxx XXXXXX XXXXX, xx,

și

Zavgorodnii Alexandr Xxxxx, născut la
xx xxxxxxxx xxxx, originar și locuitor
or. XXXXX, xxx XXXXXX XXXXX, xx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.01.2010 - 19.07.2010;

Instanța de apel: 12.08.2010 - 24.11.2011;

Instanța de recurs: 04.05.2012 - 03.07.2012;

Instanța de apel: 04.10.2012 - 30.12.2013;

Instanța de recurs: 15.05.2013 - 15.07.2014;

Instanța de apel: 17.10.2014 - 15.12.2015;

Instanța de recurs: 11.11.2016 - 21.03.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 19 iulie 2010, Solomatin (Zavgorodnii) Anatolii și Zavgorodnii Alexandr au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

2. De către organul de urmărire penală, Solomatin (Zavgorodnii) Anatolii și Zavgorodnii Alexandr, au fost învinuiți de faptul că la 31 martie 2000, aproximativ la ora 02:00 fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Pavlenco Dmitrii și Besarab Vitalie, urmărind scopul însușirii bunurilor altei persoane prin atac tâlhăresc, fiind înarmați cu o armă de vânatoare, au pătruns în domiciliul cet. Musteață Sergiu amplasat în s. XXXXX r-nul XXXXX, unde i-au aplicat părții vătămate mai multe lovituri cu patul armei peste cap și diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză

medico-legală nr. 124/D din 08 iunie 2000, vătămări corporale mai puțin grave, după care l-au legat și au sustras bani în sumă de 400 lei și suma de 520 dolari SUA, cauzându-i o pagubă materială în sumă totală de 6952 lei.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Solomatin (Zavgorodnii) Anatolii și Zavgorodnii Alexandr să fie condamnați în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, la 8 ani închisoare fiecare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat că, prima instanță incorect a apreciat probele administrate, deoarece partea acuzării a prezentat suficiente probe care, în opinia acestuia, confirmă vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate, acestea nefiind apreciate de instanță la justa lor valoare, și anume: declarațiile părții vătămate Musteață Sergiu, martorilor și alte probe care au fost puse la baza învinuirii și neîntemeiat a adoptat o sentință de achitare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 24 noiembrie 2011, apelul a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, prima instanță corect a constatat circumstanțele de fapt și de drept, just a apreciat probele prezentate și a pronunțat o sentință legală și întemeiată.

Totodată, instanța de apel a conchis că partea acuzării nu a prezentat suficiente probe obiective, veridice și concludente ce ar demonstra că infracțiunea incriminată a fost săvârșită de inculpați, iar declarațiile martorului Gorbenco (Calciu) Ana sunt bazate doar pe declarațiile lui Pavlenco Dmitrii, care a renunțat la declarațiile anterioare, iar partea apărării în confirmarea alibiului inculpaților a prezentat declarațiile martorului Drangoi Aliona.

5. Procurorul, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a dat apreciere greșită probelor prezentate în sprijinul acuzării, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 iulie 2012, a fost admis recursul, casată decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției adoptate instanța de recurs a constatat că, instanța de apel nu s-a pronunțat sau s-a pronunțat superficial asupra motivelor invocate în apel de acuzatorul de stat.

La fel, instanța de recurs a conchis că, motivarea deciziei instanței de apel contrazice cu declarațiile părții vătămate Musteață Sergiu, care a indicat că l-a recunoscut pe Anatolii ca participant la infracțiunea de tâlhărie; martorului Gorbenco (Calciu) Ana, care în mod legal a fost interogată și a declarat tot ce cunoaște în legătură cu cazul dat.

Instanța de apel urma să dea apreciere prin prisma art. 101 Cod de procedură penală declarațiilor martorilor Chiriac Ivan Xxxx și Chiriac Ivan Xxxx care au depus declarații contradictorii și să analizeze în motivarea deciziei cauza schimbării declarațiilor acestor martori.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 30 decembrie 2013, apelul declarat a fost respins ca nefondat cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că, de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate probe care ar confirma participarea lui Zavgorodnii Alexandr și Solomatin (Zavgorodnii) Anatolii la săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a dat apreciere critică declarațiilor părții vătămate Musteață Sergiu date în cadrul ședinței instanței de apel, referitor la faptul că el l-a recunoscut pe unul dintre inculpați, concluzionând totodată că declarațiile părții vătămate nu pot fi acceptate ca probe suficiente și absolute în confirmarea vinovăției inculpaților.

Referitor la argumentul invocat de procuror asupra faptului că prin sentința Judecătorei Cahul din 18 noiembrie 2013 martorul Chiriac Ivan a fost condamnat în baza art. 312 alin. (1) Cod penal, iar declarațiile date de acest martor în cadrul cercetării judecătorești în prezenta cauză penală sunt false, instanța de apel a indicat că nu poate fi acceptat deoarece sentința nu este definitivă, fiind contestată cu apel.

La fel, instanța de apel a conchis că nu pot fi acceptate ca probe care confirmă vinovăția inculpaților procesele-verbale de audiere a învinutului Besarab Vitalie și cel de confruntare a lui Besarab Vitalie cu martorul Chiriac Ivan Xxxx.

8. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a dat apreciere corespunzătoare probelor prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, pripit și greșit a concluzionat despre nevinovăția inculpaților, examinând superficial cauza, nepronunțându-se la modul convenit asupra tuturor motivelor invocate în apel.

9. Partea vătămată Musteață Sergiu, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de acuzatorul de stat, solicitând admiterea acestuia.

9.1. Referință asupra recursului declarat a depus și avocatul Talambuța Leonid în numele inculpaților Solomatin (Zavgorodnii) Anatolii și Zavgorodnii Alexandr, care a solicitat respingerea acestuia, argumentând că recursul este declarat peste termen și nu abordează probleme de drept de importanță generală pentru jurisprudență, iar decizia contestată este legală și întemeiată.

10. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 iulie 2014, a fost admis recursul, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea soluției instanța de recurs a reținut că, instanța de apel încălcând prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, nu a îndeplinit indicațiile instanței de recurs, superficial și unilateral a cercetat probele prezentate, nu s-a pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, a apreciat unilateral probele administrate la dosar, și anume: declarațiile părții vătămate Musteață Sergiu, martorilor Gorbenco (Calciu) Ana, Bogdan Natalia și Chiriac Ivan Xxxx, acordând valoare primară probelor care, în opinia instanței, demonstrează nevinovăția inculpaților, în detrimentul celor aduse de partea acuzării.

Mai mult, instanța de recurs a reținut că, nu au fost verificate și apreciate actele cauzei cum sunt: procesul-verbal de autodenunțare a lui Pavlenco Dmitrii

din 26 mai 2000 (f.d.35 vol.I); procesul-verbal de reconstituire a faptei cu bănuitul Pavlenco Dmitrii din 26 mai 2000 (f.d.14-15 vol. I); sentința Judecătorei Cahul din 18 noiembrie 2013 prin care Chiriac Ivan Xxxx a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 Cod penal (f.d.336-337 vol. II).

Totodată, instanța de recurs a remarcat că, la materialele cauzei (f.d.279-285 vol. II), este anexată copia sentinței Judecătorei Cahul din 21 februarie 2001, privind condamnarea lui Pavlenco Dmitrii în baza art. 121 alin. (2) pct. 1), 2), 7) Cod penal (redacția 1961), unde s-a constatat că Pavlenco Dmitrii împreună cu inculpații Solomatin (Zavgorodnii) Anatolii și Zavgorodnii Alexandr, l-au atacat pe Musteață Sergiu, cauzându-i vătămări corporale mai puțin grave și prejudiciu material în sumă de 6952 lei, hotărâre, care prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel a Republicii Moldova din 02 octombrie 2001 a fost menținută în partea condamnării lui Pavlenco Dmitrii, având putere de lucru judecat.

La fel, instanța de recurs a statuat că, instanța de apel în decizia adoptată nu s-a pronunțat asupra argumentului procurorului privind respingerea ca probă a declarațiilor martorului Drangoi Aliona, deoarece acest martor a fost audiat după ce a asistat la toate ședințele de judecată, nefiind înlăturat din sala de ședință.

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Solomatin (Zavgorodnii) Anatolii și Zavgorodnii Alexandr au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, iar în baza art. 46 Cod penal (redacția 1961) au fost eliberați de răspundere penală din motivul expirării termenului prescripției de tragere la răspundere penală, cu încetarea procesului penal.

11.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat că, Solomatin (Zavgorodnii) Anatolii și Zavgorodnii Alexandr, au fost învinuiți de faptul că la 31 martie 2000, aproximativ la ora 02:00 fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Pavlenco Dmitrii și Besarab Vitalie, urmărind scopul însușirii bunurilor altei persoane prin atac tâlhăresc, fiind înarmați cu o armă de vânătoare, au pătruns în domiciliul cet. Musteață Sergiu amplasat în s. Roșu, r-nul Cahul, unde i-au aplicat părții vătămate mai multe lovituri cu patul armei peste cap și diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale medii, după care l-au legat și au sustras bani în sumă de 400 lei și suma de 520 dolari SUA, care în total constituia, la momentul săvârșirii infracțiunii, suma de 6952 lei.

11.2. În motivarea soluției instanța de apel a reținut că, vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal se confirmă prin declarațiile părții vătămate Musteață Sergiu, martorilor Chiriac Ivan Xxxxx, Chiriac Ivan Xxxx, Besarab Vitalii, Ceala Vera, Bogdan Natalia, materialele dosarului: ordonanța de pornire a urmăririi penale din 12 aprilie 2000 (f.d.3 vol.I); ordonanța din 20 iunie 2000, privind disjungerea cauzei în privința lui Zavgorodnii Alexandr și Zavgorodnii Anatolie (f.d.1-2 vol.I); plângerea depusă de Musteață Ion la 10 aprilie 2000, pe faptul atacului săvârșit asupra fratelui său, Musteață Sergiu (f.d.4 vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 30 martie 2000 (f.d.8 vol.I); procesul-verbal de autodenunțare a lui Pavlenco Dmitrii din 26 mai 2000, prin care acesta se autodenunță că a săvârșit atacul asupra

părții vătămate Musteață Sergiu cu participația lui Besarab Vitalie, Zavgorodnii Alexandr și Zavgorodnii Anatolii (f.d.13 vol.I); procesul-verbal de reconstituire a faptei cu bănuitul Pavlenco Dmitrii din 26 mai 2000 (f.d.16 vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 124 „D” din 08 iunie 2000 (f.d.41 vol.I); sentința Judecătoreiei Cahul din 21 februarie 2001 (f.d.204-207 vol.I).

Instanța de apel a stabilit că inculpații Solomatin (Zavgorodnii) Anatolii și Zavgorodnii Alexandr, prin versiunea lor, au încercat să ducă instanța în eroare și tot în acest scop au insistat la audierea martorului Drangoi Aliona, însă declarațiile acestui martor au fost influențate de către inculpați.

La fel, instanța de apel a indicat că, însăși Zavgorodnii Alexandr a depus declarații contradictorii, or, în cadrul urmăririi penale acesta a relatat că acasă la Drangoi Aliona a ajuns aproximativ la ora 01:00, iar în ședința de judecată, atât inculpatul, cât și Drangoi Aliona au declarat că a ajuns aproximativ la ora 22:00.

În afară de aceasta, instanța de apel a mai indicat că, sentința de condamnare în privința lui Pavlenco Dmitrii a devenit definitivă și executorie, iar din declarațiile ultimului rezultă că a săvârșit acțiunile de tâlhărie împreună cu frații Zavgorodnii, iar faptul achitării lui Besarab Vitalie, nu poate genera achitarea inculpaților Zavgorodnii Alexandr și Solomatin (Zavgorodnii) Anatolii.

Totodată, instanța de apel a stabilit că, în cazul dat, inculpații urmează să fie recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, însă fără a fi trași la răspundere penală, deoarece potrivit art. 46 Cod penal (redacția 1961), persoana nu poate fi trasă la răspundere penală, dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au trecut 15 ani, iar la caz, infracțiunea a fost săvârșită la 31 martie 2000.

12. Procurorul, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivare a invocat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel și nu a ținut cont de normele procesuale penale la pronunțarea ei.

Astfel, acuzarea consideră că, la pronunțarea deciziei, instanța de apel a expus declarațiile martorului Chiriac Ivan Xxxx depuse în prima instanță, cu toate că prin probele administrate a fost constatat că ultimul anume în instanța de judecată a dat declarații false, or de către acuzare în ședința instanței de apel din 24 aprilie 2015 au fost anexate decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2014 și decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 04 februarie 2015, prin care Chiriac Ivan Xxxx a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1) Cod penal, pentru faptul că în prima instanță în cauza penală de învinuire a lui Solomatin (Zavgorodnii) Anatolii și Zavgorodnii Alexandr a depus declarații false.

De comun cu aceasta, acuzarea consideră că, la pronunțarea deciziei, instanța de apel a admis derogări de la prevederile art. 397 pct. 1) Cod de procedură penală, or dispozitivul deciziei nu cuprinde hotărârea instanței referitor la repararea pagubei.

Astfel conform probelor, cercetate în ședința de judecată, inclusiv conform declarațiilor părții vătămate Musteață Sergiu, acestuia prin infracțiunea săvârșită i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 6952 lei, fapt ce corespunde

învinuirii înaintate, fapt constatat de către instanța de apel.

Susține recurentul că, în situația în care instanța a constatat valoarea pagubei cauzate părții vătămate, era obligată să întreprindă măsurile de rigoare în vederea reparării acesteia.

12.1. Inculpații Solomatin (Zavgorodnii) Anatolii și Zavgorodnii Alexandr, în temeiul pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, au contestat cu recursuri decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivare au invocat că, la adoptarea deciziei instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 414 Cod de procedură penală, or la aspectele de fapt care trebuie să fie stabilite de către instanța de judecată se atribuie și data săvârșirii infracțiunii.

Astfel, stabilind circumstanțele de fapt ale cauzei, prima instanță corect a reținut că fapta de tâlhărie în privința lui Musteață Sergiu a fost săvârșită la 30 martie 2000 între orele 00.00 și 02.00, dar nu la 31 martie 2000, cum este indicat în învinuire și rechizitoriu.

Acest fapt este confirmat prin raportul din 30 martie 2000, înregistrat în registrul R-2 cu nr. 273 (f.d.5 vol.I), procesul-verbal de cercetare la fața locului din 30 martie 2000 (f.d.8 vol.I), raportul de expertiză medico-legală nr. 124 „D” din 08 iunie 2000, din care rezultă că Musteață Sergiu a fost transportat la spital la 30 martie 2000 (f.d.68 vol.I).

Susțin recurenții că, infracțiunea de tâlhărie împotriva lui Musteață Sergiu a fost săvârșită la 30 martie 2000, dar nu la 31 martie 2000, iar instanțele de fond au depășit limitele învinuirii stabilind că inculpații au săvârșit infracțiunea la 30 martie 2000.

Indică recurenții că, procurorul în susținerea apelului a solicitat examinarea cauzei în limitele noii învinuiri formulate potrivit ordonanțelor de modificare a învinuirii în instanța de judecată din 24 noiembrie 2011, însă instanța de apel nu s-a expus asupra acestor ordonanțe și argumentelor apărării expuse în acest sens.

La fel, ordonanțele privind modificarea învinuirii în instanța de judecată din 24 noiembrie 2011, nu corespund cerințelor art. 326 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece învinuirea nu a fost agravată, fiind modificată doar data săvârșirii infracțiunii din 31 martie 2000 cu 30 martie 2000, or, data greșită indicată în învinuire, reprezintă o eroare materială care urma a fi corectată potrivit prevederilor art. 249 Cod de procedură penală.

Însă eroarea materială admisă în ordonanțele de punere sub învinuire nu a fost înlăturată, iar instanța de apel urma a examina cauza în limitele învinuirii formulate potrivit ordonanțelor de punere sub învinuire din 05 iunie 2009.

Menționează recurenții că, au fost puși sub învinuire la 05 iunie 2009, dar au luat cunoștință cu ordonanțele de punere sub învinuire la 10 decembrie 2009, cu toate că au fost extrădați în Republica Moldova la 26 noiembrie 2009, fapt ce contravine prevederilor art. 282 alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai invocă recurenții că, instanța de apel în baza aceluiași probe, potrivit cărora prima instanță a emis sentința de achitare, a adoptat o decizie de condamnare, reținând în confirmarea vinovăției inculpaților declarațiile contradictorii ale părții vătămate Musteață Sergiu, fapt ce contravine prevederilor art. 8 Cod de procedură penală.

La fel, instanța de apel a pus la baza deciziei de condamnare sentința de

condamnare în privința lui Pavlenco Dmitrii în care sunt indicate depozițiile acestuia, care indică că a săvârșit infracțiunea împreună cu inculpații Solomatini (Zavgorodnii) Anatolii și Zavgorodnii Alexandr, însă fără ca Pavlenco Dmitrii să fie audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, fără a fi preîntâmpinat de răspunderea penală pe care o poartă pentru darea de declarații mincinoase.

Menționează recurenții că, nu pot fi acceptate în calitate de probe, în confirmarea vinovăției inculpaților, procesul-verbal de autodenunțare a lui Pavlenco Dmitrii din 26 mai 2000 și procesul-verbal de reconstituire a faptei cu bănuitul Pavlenco Dmitrii din 26 mai 2000, deoarece acesta nu a fost audiat în instanța de apel potrivit prevederilor art. art. 90, 105, 109, 110 Cod de procedură penală, însă a fost audiat în cauza penală în privința lui Pavlenco Dmitrii și Besarab Valeriu, fără a fi preîntâmpinat de răspundere penală pentru darea de declarații mincinoase.

Instanța de apel neîntemeiat a apreciat critic declarațiile martorului Drangoi Aliona, deoarece între declarațiile martorului și a inculpaților nu există divergențe, martorul confirmând faptul că la momentul săvârșirii infracțiunii de tâlhărie în privința părții vătămate Musteață Sergiu, inculpații se aflau în s. Rumeanțev, r-nul Cahul.

13. Judecând recursurile declarate în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Recurenții invocă în recursurile lor temeiul prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corecte au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În acest sens, Colegiul lărgit reține că, instanța de apel nu a respectat

prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului deciziei contestate aceasta a expus declarațiile martorului Chiriac Ivan Xxxx depuse în prima instanță, cu toate că prin probele administrate a fost constatat că ultimul anume în instanța de judecată a dat declarații false.

Astfel, potrivit materialelor cauzei, Colegiul lărgit reține că, prin sentința Judecătorei Cahul din 18 noiembrie 2013, Chiriac Ivan Xxxx a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1) Cod penal, pentru faptul că, în prima instanță, în cauza penală de învinuire a lui Solomatin (Zavgorodnii) Anatolii și Zavgorodnii Alexandr, a depus declarații false (f.d. 336.337 vol.II).

Sentința în cauză a fost menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2014 (f.d.65-66 vol.III) și decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 04 februarie 2015 (f.d. 67-70 vol.III).

În sensul celor invocate, Colegiul penal reține că, în activitatea de stabilire a adevărului, elementele care duc la realizarea cunoașterii sunt dovezile.

Articolul 99 Cod de procedură penală enunță că, în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe, propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză.

Potrivit art. 93 Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de Codul de procedură penală, care servesc la constatarea existenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit alin. (2) al acestei norme, ca probe sunt considerate declarațiile inculpatului, ale părții vătămate, a martorilor, raportul de expertiză, constatările medico-legale ș.a., obținute în conformitate cu prevederile legii.

Aprecieri complete și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute.

Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur.

În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă.

Această concluzie trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, soluție ce trebuie să fie motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar.

Astfel, Colegiul reține că instanța de apel neîntemeiat în descriptivul deciziei a făcut trimitere la declarațiile martorului Chiriac Ivan Xxxx depuse în ședința de judecată a primei instanțe.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurenți și prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, „decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlătore erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor

art. 417 Cod de procedură penală, argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele expuse în pct. 13 al prezentei decizii.

14. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Se admit recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de inculpații Anatolii Solomatin (Zavgorodnii) și Alexandr Zavgorodnii, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Solomatin (Zavgorodnii) Anatolii Xxxxx* și *Zavgorodnii Alexandr Xxxxx* și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 13 aprilie 2017.

Președinte

Petru Moraru

Judecătorii

Dumitru Mardari

Tamara Chișca-Doneva

Oleg Sternioală

Sveatoslav Moldovan